

“In het open terrein kan je echt op ieder bobbeltje uit je stekker gaan.”

Foto: Johnny McCormack
Stef Zeestraten zet een backside-slash neer op het zuidelijkhalfrond. Locatie: Temple Basin, Nieuw Zeeland.

..en de passie voor poeder

Wintersportplaatsen investeren miljoenen euro's in aanleg en onderhoud van skiliften en strak geprepareerde pistes. Een succesformule, massaal trekken wintersporttoeristen ieder jaar naar de bergen om zich met duizenden anderen gezapig

Tekst: Sander Heijne

over de pistes naar beneden te laten glijden. Toch zie je altijd weer sporen van snowboarders op precies die ene helling waar nu juist geen lift omhoog gaat en waar nog nooit een pistebully is geweest. De maagdelijke witte poedervelden heb-

ben een onweerstaanbare aantrekkingskracht op een klein groepje vrijbuiters. Wat is toch de kick van het snowboarden buiten de piste? Taste sprak erover met één van de beste freeriders van Nederland, Bas Elhorst.

“De kick is vooral het gevoel dat je helemaal vrij bent.”

Hoe fijn kan dikke puf zijn, Frederick 'de Witte' van den Bossche mid-air tijdens een tree-run in Kaltenbach.

Foto: Bavo

Bas Elhorst (28) is de eerste - en enige - Nederlander die zich heeft geplaatst voor de qualifying-series van de Freeride World Tour. Hij droomt van kwalificatie, zodat hij zich kan meten met de beste freeriders van de wereld en van snowboarden zijn beroep kan maken. Het is een doel dat hij zichzelf stelt, maar als het niet lukt stort zijn wereld niet in. “Ik snowboard omdat ik het leuk vind. Als ik niet betaald kan gaan rijden, zoek ik ergens een job waarmee ik nog steeds vijf dagen in de week de berg op kan.” Momenteel woont Bas 's zomers nog in Nederland. Op een zonnig terras in Amsterdam vertelt hij dat hij niet helemaal op zijn plaats is in Nederland. Het liefst vertrekt hij dan ook zo snel mogelijk definitief naar het buitenland, naar de Alpen of naar Alaska. Gepassioneerd vertelt hij over zijn liefde voor het onverspoorde terrein.

Wat is freeriden en wat is het verschil met backcountry?

“Er is niet echt een strakke definitie. Freeriden is meer een Europese term, backcountry Amerikaans. Voor mij betekent freeriden zo min mogelijk op de piste, en zoveel mogelijk door de ongeprepareerde sneeuw rijden. Als je vanuit een skigebied korte stukjes gaat hiken, van bijvoorbeeld tien tot dertig minuten, kan dat al te gekke afdalingen opleveren zonder dat je een piste tegenkomt, maar ik zou dat toch freeriden noemen. Backcountry is echt puur in de ongerepte natuur snowboarden. Daar kom je alleen na uren lange hikes, per sneeuwscooter of helikopter.”

Hoe ziet jouw snowboardseizoen er uit?

“Mijn snowboardseizoen begint altijd al voor de winter, met keihard trainen in de sportschool zodat ik helemaal fit ben als de eerste sneeuw valt. Afgelopen winter moest ik voor mijn studie stage lopen, kantoorwerk voor een heliskibedrijf in Valdez, Alaska. Het eerste gedeelte van de stage heb ik op afstand gedaan, vanuit St. Anton in Oostenrijk. Overdag snowboarden, 's avonds werken. Vervolgens heb ik van begin februari tot eind april in Alaska gezeten. Het boarden daar was echt te gek, maar het kantoorwerk was soms wel frustrerend. Je kan daar uit je raam kijken en echt de vetste bergen ooit zien, wetende dat je

die dag niet naar boven mag. Maar al met al was het heel tof, ik heb daar veel gehiked, met heli's gevlogen en ik ben met sneeuwscooters bergen op gegaan. Komend seizoen zit ik de hele winter in St. Anton in Oostenrijk. Ik moet nog een stage lopen om af te studeren en dat wil ik weer op afstand doen. Tussendoor ga ik qualifiers rijden voor de Freeride World Tour, maar alleen in Europa, want ik heb momenteel geen geld om ook op andere continenten te rijden.”

Hoe ziet de Freeride World Tour eruit?

“Voor de wedstrijden wordt er steeds een berg of helling uitgekozen waar alle rijders één voor één in een zo mooi mogelijke lijn vanaf moeten zien te rijden. Iedere rijder wordt beoordeeld door een jury en wie de meeste punten verdient wint de wedstrijd. Om indruk te maken op de jury moet je proberen zo origineel, snel en gecontroleerd mogelijk van de berg af zien te komen. Daarnaast wordt het altijd gewaardeerd als je onderweg vette tricks doet. Om mee te mogen doen aan de Tour moet je jezelf plaatsen via de qualifiers. Om voor de qualifiers in aanmerking te komen moet je je plaatsen via een zogenaamde 'Open', dat is een kwalificatiewedstrijd waar iedereen zich voor kan inschrijven.”

Waarom heb jij voor freeriden gekozen en niet voor bijvoorbeeld freestyle?

“Omdat ik gewoon alles leuk vind aan freeriden. Je kunt trucjes doen, je kunt snelheid maken, je kunt jibben, je hebt het vetste terrein dat er is en je komt altijd weer voor onverwachte situaties te staan. Je kunt de lijn die je gaat rijden vooraf wel uitzoeken, maar je kijkt dan van twee kilometer afstand naar een berg. Meer dan een paar markante punten onthouden waar je onderweg langs moet kan niet. Hierdoor val je onderweg van de ene verrassing in de andere. Iets wat aanvankelijk leek op een klein heuveltje of cliffje kan in werkelijkheid supergroot blijken. Freeriden wordt daarom ook nooit saai. Als ik in het park rijf verveel ik me soms, omdat je tussen de kickers en rails gewoon op een soort van snelweg rijdt. In het open terrein kan je echt op ieder bobbeltje uit je stekker gaan.”

Hoe ziet een dagje freeriden eruit?

“Allereerst check je het actuele lawinebericht. Vervolgens ga je kijken naar de omstandigheden

op dat moment het beste zijn. De hoeveelheid sneeuw wisselt altijd per gebied. Afhankelijk van de lawineberichten, de sneeuwberichten en de weersomstandigheden bepaal je naar welk gebied of welke berg je gaat. Als het mistig is kun je bijvoorbeeld het beste in een wat lager gelegen gebied tussen de bomen gaan rijden, zodat je nog wat diepte ziet. Bij mooi weer zijn de open velden het leukst om in te rijden. Vervolgens zorg je dat je materiaal in orde is. In de poeder heb je meestal een wat langere plank, ik rij dan bijvoorbeeld een board van 164 centimeter. In de hele diepe poeder is het altijd lekker om je bindingen wat verder achterop je board te monteren. Dan krijg je echt het doljintjesgevoel als je gaat rijden. Hoeveel moeite je moet doen voor een goede freeride hangt ervan af hoe lang geleden de laatste sneeuw is gevallen. De eerste dagen nadat het flink gesneeuwd heeft kun je overal binnen de liften poeder rijden. Naarmate het langer niet sneeuwt ga je steeds verder naar buiten en moet je steeds langere hikes maken om bij onverspoorde hellingen te komen. Als je een gebied goed kent kun je zelfs drie weken na de sneeuwval nog onbereden hellingen vinden. Eenmaal op de berg is het een kwestie van gaan.”

Wat heb je naast een standaard piste-uitrusting verder nodig?

“Ik heb altijd een lawniepieper, een sonde en een schep bij me. Die spullen moet je absoluut meenemen als je buiten de pistes gaat snowboarden. Verder hangt het ervan af wat ik precies ga doen. Als ik op een gletsjer ga snowboarden neem ik altijd een harnas met een karabijn mee, voor het geval ik in een gletsjerspleet val. De mensen met wie ik op dat moment ben – ervan uitgaande dat ze weten hoe dat werkt – kunnen me dan uit de spleet redden. Als ik moet klimmen voor een afdaling neem ik ook stijgers en een ijsbijl mee. En voor lange hikes zijn sneeuwschoenen, of als er echt veel sneeuw ligt, een splitboard aan te raden.”

Hoe heb je al die spullen leren gebruiken?

“Ik heb daar in Oostenrijk verschillende opleidingen voor gedaan. Daarnaast heb ik vaak met zeer ervaren Oostenrijkers en berggidsen gesnowboard. Ik kan iedereen die veel met snowboarden bezig is en zich op freeriden wil toeleggen aanraden om in ieder geval eerst één of twee weken een cursus te doen of met een freeridekamp mee te gaan. Als je veilig buiten de pistes wil kunnen snowboarden, moet je eerst leren wat de gevaren zijn en hoe je daar mee omgaat.”
Hoe voorkom je dat je in een lawine komt?
“In Europa heb je redelijk goede lawineberichten die je altijd in de gaten moet houden. In Alaska is dat anders, daar moet je elke keer weer je eigen inschatting maken. Naar verhouding is de sneeuw in Alaska wat stabiel, met dank aan het klimaat,

Foto: Bavo

Tijs Goossens weet een tree-run onder de boomgrens te waarderen in Kaltenbach.

Ben je weleens bang?

“Het is niet dat ik bang ben, maar voor een lijn die heel groot, steil en diep is voel ik soms wel een soort van spanning. Natuurlijk heeft die spanning ook met angst te maken. Maar dat is ook goed, want angst maakt je scherper. Als ik bijvoorbeeld ergens zeshonderd hoogtemeters naar beneden kan kijken ben ik echt wel een beetje bang ja, maar dat maakt het ook wel leuk.”

Zijn er bepaalde codes of ongeschreven regels waar je je aan moet houden?

“Heb respect voor de natuur. Bijvoorbeeld door niet teveel kilometers te vliegen en probeer als je met de auto naar de sneeuw gaat zoveel mogelijk met elkaar mee te rijden. Let er op de berg op dat je geen kleine boompjes kapot snowboardt en ga niet rijden in bossen waar veel wild zit. Op sommige stukken is het verboden om buiten de piste te gaan om de natuur rust te geven, ga daar dan ook niet heen. Voor de rest: af en toe een skiër sprayen mag best!”

Bas Elhorst Flow, Billabong, Poc, Dakine, Groenhof Optiek

Foto: Johnny McCormack

Stef Zeestraten met een gruwelijke lijn over de zestig graden.

Alaska

Topstation van een skilift, Alaska-style.

Foto: Valdez Helicopter Ski Guides

Alaska is het mekka voor de freerider. In principe kun je in Alaska iedere helling die je kunt aanwijzen rijden, maar je moet wel eerst boven zien te komen. In Europa kan je in de meeste gebieden al fantastische freerides maken na een korte hike vanaf het bergstation van een skilift. In Alaska ligt dat anders. Mooie bergen liggen vaak veel verder van wegen dan in Europa en de hele staat telt slechts één skigebied. Er valt ongelooflijk veel sneeuw - tussen de vijftien en twintig meter per jaar - en er is bijna niemand. Het land is leeg en weids waardoor de mogelijkheden eindeloos zijn. Als je wil kun je iedere run een firsttrack zetten. In Alaska is de samenstelling van de sneeuw anders dan in Europa. Groot voordeel is dat de kans op lawines daardoor kleiner is dan in de Alpen. In Europa kun je bijna geen heupdiepe poeder rijden op hellingen die steiler zijn dan 45 graden. In Alaska kan je tot 55 graden helemaal los! Er zijn wel twee kanttekeningen. In Alaska heb je heel veel gletsjerspleten, je kunt dus eigenlijk geen berg op zonder gids. Ten tweede, als je geen zin hebt om de hele dag te lopen voor één afdaling, zul je een flinke zak met geld moeten meenemen voor sneeuwscooters en helikopters. Een trip naar Alaska kost veel meer dan een trip naar Oostenrijk. Gelukkig staat hier tegenover dat je niet bang hoeft te zijn per ongeluk teveel geld uit te geven aan après-ski, want die is er niet. Voor snowboarders die staan te popelen om zelf

een keer naar Alaska te gaan, maar niet precies weten hoe ze dat moeten aanpakken, organiseert Freestyle Sport Roosendaal komende winter een heliskitrip naar Alaska. Eigenaar van de winkel Marcel van der Maden heeft de Amerikaanse staat vorig jaar verkend. Hij was al verkocht voordat hij überhaupt voet in de sneeuw zette. "Als je over Alaska vliegt zie je niets anders dan besneeuwde bergen. Overal waar je kijkt liggen eindeloze velden onverspoorde sneeuw." Vliegen over maagdelijke poedervelden is één ding, uiteindelijk wil je toch de helikopter uit. Daar begint de adrenalinekick. "Ik ben wel wat gewend, maar Alaska was soms echt heftig. De helikopter zette ons af op pieken en windlippen met aan drie kanten niets dan afgronden. De bovenste stukken van de afdalingen liepen soms op tot 60 graden. Gelukkig kennen de gidsen de gebieden goed en bepalen zij de route. Ze gaan je voor in de afdaling. Je hoeft ze alleen maar te volgen om te kunnen genieten, van eindeloze runs door dikke, droge poeder van perfecte kwaliteit." De Alaska-trip van Freestyle Sport Roosendaal kost tussen de vijf- en zesduizend euro per persoon. Daarvoor maak je bij goede weersomstandigheden dankzij een helikopter een week lang acht tot tien runs per dag door de maagdelijke Noord-Amerikaanse poeder.

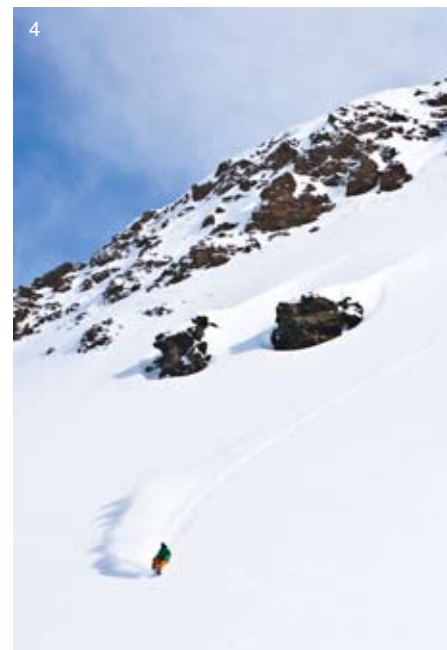
Op www.freestylesport.nl staat meer informatie over deelname aan de trip.

www.freestylesport.nl

Freeride Tricktip

Nu we toch helemaal in freeride sferen verkeren zijn hier een aantal tips om je voor te bereiden op je eerste poederrun. De meeste tricks, zoals rotaties, flips en slides, werken buiten de piste hetzelfde als in het park. Met natuurlijk het verschil dat je in het open terrein geen keurig geprepareerde kickers en rails tegenkomt, maar je afhankelijk bent van windlipjes, rotsen en omgevalen bomen. Pisterijders met een goede basistechniek zullen weinig moeite hebben met de omschakeling naar de poeder, toch vraagt de overstap naar de diepsneeuw een net iets andere techniek van de rijder.

Tekst: Sander Heijne
Foto's: Michiel Rotgans

Algemene tips

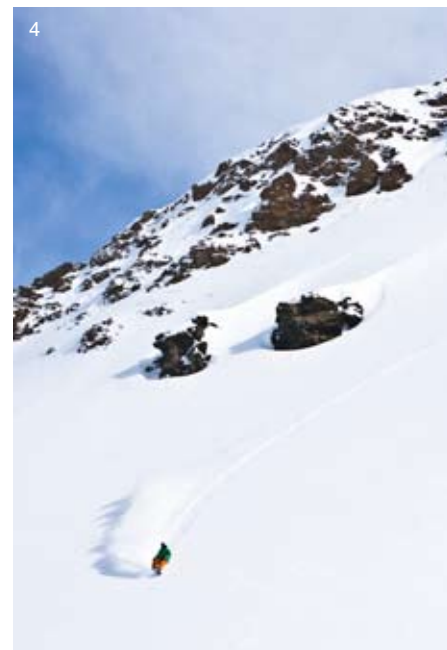
In de poeder moet je er altijd voor zorgen dat je voldoende snelheid houdt. Op de piste kun je zelfs vanuit stilstand een perfecte bocht uitvoeren, als je op de poeder op een niet al te steile berg staat, kun je dat vergeten. Rijden door de poeder voelt totaal anders dan rijden over de piste. Om het verschil te voelen kan je als beginnende freerider het beste eerst een aantal keer een stukje rechtdoor over de poeder rijden op een stukje tussen twee pistes. Als het goed is ga je dan aanvoelen hoe het is om te 'floaten'. Een goede poederbocht is eigenlijk niets anders dan een gedrifte bocht met diepontlasting, waarbij je net iets meer druk op je achterste been geeft.

Backside

De backsidebocht of backturn is het makkelijkst te leren. Je zoekt weer een stukje poeder tussen twee pistes van waaruit je makkelijk terug naar de piste komt. Eenmaal buiten de piste maak je met gebogen knieën en een rechte rug snelheid in de vallijn. Om de bocht in te zetten geef je lichte druk op je hielen en draai je met je voorste schouder over je backside kant. Kijk goed in de richting waar je naar toe wil draaien. Tijdens de bocht strek je je benen uit. In de poeder strek je tijdens het laatste gedeelte van de bocht net iets actiever uit dan normaal, waardoor je beter uitkomt voor de frontsidebocht.

Back Side

Rijder: Jasper Bakker

Front Side

Rijder: Dio Hornman

Frontside

Voor je aan de frontturn begint, bouw je eerst de druk op door weer diep te gaan zitten. Dit doe je door je knieën te buigen, je rug blijft recht. Op de frontside is het nog belangrijker dat je je board niet te sterk 'opkant'. Dit betekent dat je lichte druk op je tenen geeft. Zodra je teveel druk geeft merk je het: je board graaft zich in en je duikt met je hoofd naar voren de sneeuw in. Je kijkt waar je heen wil draaien, met je schouders zet je vervolgens de bocht in. Ook bij de frontsidebocht strek je je benen gedurende de bocht actief uit, zodat je aan het einde van de bocht voelt dat de druk even van je board af is. Bij de frontside is het belangrijk dat je de bocht goed sluitend maakt.

Dit doe je door ervoor te zorgen dat je schouders aan het einde van de bocht weer parallel aan je board staan.

Let op!

In films zie je freeriders vaak door heupdiepe poeder op hellingen van zestig graden tussen de rotsen door slalommen, eigenlijk net zoals Dio op de foto's van de frontturn. Dit is geen plek om poeder te leren rijden. Poederrijden leer je het makkelijkst op tien tot twintig centimeter verse sneeuw, op niet al te steile hellingen tussen twee pistes. Let op dat je niet meteen tussen de rotsen of bomen door gaat. Sturen in de poeder kost veel

meer kracht dan op de piste. Zorg dat je dit eerst goed beheerst voor je op gaat voor het echte werk. Krijg je die poederbochten maar niet onder de knie? Pas je materiaal er op aan, de nieuwe rocker- en fishboards maken poederrijden makkelijker dan ooit.